

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistolae Honorii Papae II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1124.

CONCILIUM TOLOSANVM
AVCTORITATE CALLISTI PAPÆ CONTRA
quosdam hæreticos monachos, in bona ecclesiæ & sa-
cramenta ecclesiæ blasphemos, celebratum anno Do-
mini MCXXIV.

NOTA.

* *Concilium.*] De hac Synodo in fasciculo temporum ista scribun-
tur: *Hic Tolose Synodum celebravit, in qua damnauit fictos quosdam* Gesta Con-
religiosos, qui plures hæreses secrete & publice seminabant contra sacra- cilii.
menta & bona ecclesiarum. Ita fasciculus temporum.

VITA ET EPISTOLÆ
HONORII PAPÆ II.

HONORIUS, dictus ante Lambertus, Bononiæ na-
tus, Ostiensis episcopus, qui Vvormatiensi prin-
cipum Conuentu resignantem libere inuestituram epi-
scoporum imperatorem Henricum auctoritate sedis apo-
stolicæ, cuius legatione fungebatur, vinculo anathema-
tis absoluerat, electus est pontifex xix. Kalendas Ianua-
rii, anno Christi 1124. tempore Henrici regis Germa-
niæ V. & imperatoris eiusdem nominis IV. Contra
eum in schismate creatus est pseudopontifex Theobal-
dus sanctæ Anastasiæ cardinalis, Cælestini II. nomine infi-
gnitus. Verum quia cum Honorio pars potior erat, inquit
chronicon Cassinense, fautores Theobaldi rerum euen-
tum cernentes ad Honorium se contulerunt. Idem iis-
dem fere verbis abbas Vrspergensis, addens eundem
in Romana ecclesia diutissime probatum, & in ea lega-
tione, qua ipse dudum in reconciliatione regni & sa-
cerdotii Germanicis in partibus strenue laborauerat,
cis citraque notificatum, tam illorum qui longe, quam
qui prope erant, sacerdotum vnanimi fauore conse-
cratum, moreque sedis illius vere tanto honore di-
gnum, Honorium appellatum esse. Vnus Tyrius lib. 13.
belli sacri, cap. 15. de electione huius pontificis ait:

Concil. Tom. 27.

G ij

Electio
Honorii
qualis?

Res gestæ
Honorii
papæ.

Sanctus
Bernardus,
& Norbertus
multarum
gentium
apostolus,
Nobertus.

Eodem anno 1124. dominus Callistus bonæ memoriæ papa secundus vita decessit, cui substitutus est quidam Lambertus, patria Bononiensis, Ostiensis episcopus, qui dictus est Honorius. Hic electus est sub contentione cum quodam Theobaldo presbytero cardinali tituli sanctæ Anastasiæ: & quia electio ipsius Honorii minus canonicè processerat, post duodecim dies in conspectu fratrum mitram & mantum sponte refutavit atque deposuit. Fratres vero tam episcopi quam presbyteri & diaconi cardinales videntes ipsius humilitatem, & prospicientes in posterum ne in Romanam ecclesiam aliquam inducerent nouitatem, quod perperam factum fuerat in melius reformarunt, & eundem Honorium denuo authorizantes ad eius vestigia prociderunt, & tamquam pastori suo & vniuersali papæ consuetam obedientiam sibi exhibuere. *Hæc de Honorii electione Tyrius.* Eadem iisdem fere verbis Pandulphus apud Baronium: Vvilelmum Tyri archiepiscopum ex Latinis primum a Guaremundo Hierosolymitano patriarcha consecratum pallio donauit, scriptisque ad episcopos & clericos Tyri nec non ad prædictum Guaremundum Hierosolymitanum patriarcham epistolis mandauit, vt suum illi archiepiscopum a se iure pallii donatum benigne accipiant, & religiose obseruent. Misit etiam cum eodem, inquit Tyrius, dominum Ægidium Tusculanum episcopum apostolicæ sedis legatum, virum eloquentem & admodum literatum, per quem Antiocheno patriarchæ Bernardo epistolam scripsit, monens vt domino Tyrensi suos quos detinebat, sub pœna suspensionis, restitueret suffraganeos. Initio pontificatus Oderisium abbatem Cassinensem ob contemptum sedi apostolicæ iteratis vicibus illatum excommunicauit, & deposuit. *Petrus Diaconus.* Sanctum Bernardum hac ætate mirabilem ac velut quoddam sidus terris illapsum, Hildebertum Turonensem archiepiscopum, Norbertum multarum gentium apostolum, Hugonem de sancto Victore Parisiensem theologum, aliosque viros ingenio, doctrina, religione ac pietate præstantes mirifice coluit. Decreta Synodi Nannetensis, quibus duo iura Conano comiti Britannicæ consentienti eripiebantur, rescripto quodam velut sancte & legitime constituta confirmauit: prauam-

que illam corruptelam potius quam consuetudinem, qua decedente marito vel vxore vniuersa decedentis mobilia, quæque ex naufragio emerferant, non ad filios vel legitimos heredes, sed ad fiscum transibant, magno beneficio totius Britannia plane abrogauit. *Papirius Massonus*. Ottonem Halberstadensem episcopum a suis canonicis accusatum & conuictum, quod pro consecratione cuiusdam ecclesie triginta solidos accepisset, deposuit, eique Rodolphum substituit. *Chronicon Hirsaugiense*. Vvilelmo duce Apuliae & Calabriae sine liberis defuncto, Rogerium Siciliae comitem eiusdem inuasorem, vi & armis coegit ad iuramentum fidelitatis more solito ecclesie Romanae præstandum. Ludouicum Crassum Francia regem bonorum & iurium ecclesiasticorum vsurpatorem, a Stephano Parisiensi archiepiscopo iustis censuris innodauit, male informatus, ideoque a sancto Bernardo binis literis grauiter satis reprehensus absoluit. Huius tempore Tanchelinus quidam Adamitarum hæresin condens, multos Antuerpiae sua eloquentia & sedulitate seduxit: negabat enim corporis & sanguinis Christi perceptionem ad salutem prodesse: nihili faciebat sacerdotes & episcopos: suis hæresibus non assentientes per suos sectatores (habebat enim circiter tria millia militum qui eum vbique sequebantur) occidi iubebat. Ad eam hæresin ex hominum animis eradicandam illius loci episcopus constitutus est Norbertus Præmonstratensis ordinis, qui suis concionibus adeo profecit, vt fere omnes ad fidem catholicam conuersi fuerint, afferentes in ecclesiam corpus dominicum, quod per decem annos in cistis & foraminibus secluserant. *Robertus continuator Sigeberti*. Eiusdem temporibus vniuersa fere Pomeranorum natio a Boleslao Polonorum duce subacta, magnusque rex Gothorum prædicatione Ottonis Bambergensis episcopi Christianam fidem complexus, in Christi castra transierunt. *Helm. cap. 41. Olaus lib. 2. de gentibus septemtrionalibus cap. 7*. Cumque tandem Honorius papa post obitum Henrici V. qui sine herede decesserat, anno Domini 1125. Lotharium ducem Saxoniae communi procerum consensu regni & imperii successorem designatum, a rebellantibus contra eum Henrici nepotibus ex forore, Conrado nimirum & Friderico Sueuorum ducibus, vt

Tanchelinus hæresiarcha qualis?

Honorii
obitus.

testatur Frisingensis, sententia excommunicationis in eos prolata ab intestino bello liberasset, defunctus est xvi. Kalendas Martii, anno 1130. cum tenuisset pontificatum annis quinque, mense vno, & diebus septemdecim. Hic fecit, inquit Pandulphus apud Baronium, ordinationes in Vrbe plures, &c. Ægrotus deferri se fecit ex Lateranensi palatio ad monasterium sancti Andreae, ibique in pace defunctus est: sepultus vero in basilica Saluatoris.

EPISTOLA I.

HONORII PAPÆ II.

AD PETRUM CLUNIACENSEM ABBATEM.

De Pontii inuasoris obitu & sepultura.

Honorius episcopus seruus seruorum Dei, dilecto filio Petro Cluniacensi abbati salutem & apostolicam benedictionem.

PRÆTERITO mense Decembri Pontius viam vniuersæ carnis ingressus est. Qui quamuis de malis Cluniacensis illatis sæpe commonitus pœnitentiam agere noluerit, nos tamen pro reuerentia eiusdem monasterii, cuius monachus fuerat, eum honeste sepeliri fecimus. Data Laterani.

EPISTOLA II.

HONORII PAPÆ II.

AD TYRIOS.

Significat se Vvilielmum Tyri archiepiscopum electum, & a patriarcha Hierosolymitano consecratum, pallio donasse.

Honorius episcopus seruus seruorum Dei, venerabilibus fratribus suffraganeis episcopis, clero & populo Tyri, salutem & apostolicam benedictionem.

VENIENTEM ad nos carissimum fratrem nostrum Vvilielmum archiepiscopum vestrum debita caritate re-

cepimus, & quem canonice electum, & a venerabili fratre nostro Guarimundo Hierosolymitano patriarcha consecratum accepimus, pallii dignitate, plenitudine videlicet pontificalis officii, decorauimus. Quia vero de persona sua maximum fructum matri ecclesie vestrae Tyri, diuina suffragante misericordia, credimus prouenturum, ipsum cum gratia sedis apostolicæ & nostrarum literarum prosecutione ad vos duximus remittendum. Vniuersitati ergo vestrae mandando præcipimus, quatenus eum benigne recipiatis, & tamquam proprio metropolitano, & animarum uestrarum episcopo, subiectionem, obedientiam & reuerentiam humiliter deferatis.

EPISTOLA III.

HONORII PAPÆ II.

AD GVAREMVNDVM HIEROSOLYMITANVM
ARCHIEPISCOPVM.

Eiusdem argumenti.

*Honorius episcopus seruus seruorum Dei venerabili fratri Guarimundo Hierosolymitano patriarchæ salutem
& apostolicam benedictionem.*

SVSCEPTIS fraternitatis tuæ literis, fratrem nostrum Vvilelmum, quem in ecclesia Tyri consecrasti archiepiscopum, benigne suscepimus, & eum dignitate pallii, plenitudine videlicet pontificalis officii, decorauimus. Suffraganeis etiam ecclesie suæ præcepimus, quatenus ei tamquam proprio metropolitano subiectionem & obedientiam deferant. Data in territorio Barenfi octauo Idus Iulii.

EPISTOLA IV.

HONORII PAPÆ II.

AD REGEM DANIÆ.

Ipsi Gregorium legatum suum commendat.

*Honorius seruus seruorum Dei . . . . illustri regi Daniæ, salutem
& apostolicam benedictionem.*

ECCE iuxta precum tuarum instantiam, & promissionem nostram, misimus ad te dilectum filium nostrum

Gregorium de Crescentio, sancti Theodori diaconum cardinalem, apostolicæ sedis legatum, virum utique prudentia & honestate conspicuum, & nobis inter alios fratres nostros, suis exigentibus meritis, specialiter carum, concessio sibi plenæ legationis officio per omnes terras, quæ tuæ iurisdictionis existunt, ut extirpet nociva, & plantet salubria, prout quæque secundum datam sibi a Deo prudentiam viderit facienda. Rogamus igitur regiam celsitudinem tuam, quatenus ipsum, imo verius nos in ipso, recipias hilariter, & honorifice tractes, & a subditis tuis ei facias dignam honorificentiam exhiberi; ut devotio, quam te ad apostolicam sedem habere confidimus, clareat in effectu, & nos ac fratres nostri per hoc merito in tua caritate crescamus: idemque legatus, qui per se ac suos, qui magnum locum in Vrbe obtinere noscuntur, grata tibi poterit vicissitudine respondere, ad tuam dilectionem perpetuis temporibus obligetur. Datum Laterani quarto Kalendas Ianuarii, pontificatus nostri anno quinto.

*****

^a CONCILIVM LONDONIENSE I.

AVCTORITATE IOANNIS DE CREMA cardinalis & apostolicæ sedis legati indictum, quo sexaginta patres, ad reformandos prauos ecclesiæ mores, sequentia capitula ediderunt nono Septembris, anno Domini MCXXV. tempore Honorii papæ II.

ANNO
CHRISTI
1125.

N O T A.

Acta Concilii.

^a Concilium.] Celebratur Synodus Londonie, ait continuator Florentii Vigorniensis scriptor huius temporis, in ecclesia beati Petri apostolorum principis apud Westmonasterium, mense Septembri, nona die eiusdem mensis, id est v. Idus Septembris, ubi post multarum discussionem causarum promulgata sunt hæc capitula, & ab omnibus confirmata, numero 17. Presuit autem huic Synodo Ioannes de Crema, sanctæ & apostolicæ ecclesiæ, de titulo sancti Chrysogoni, presbyter cardinalis, & domini papæ Honorii in Angliam legatus, cum Guilielmo Cantuariensi & Turstano Eboracensi archiepiscopis, & cum episcopis diversarum provinciarum numero 20. & abbatibus circiter 40. & cum innumera cleri & populi multitudine. Sunt autem hæc capitula.

CAPIT-